

Stanovanjska hiša Malovrhovih je delno podkletena, prizidali so ji tudi garsonjero, v kateri živi ženina mama. Za skupaj 311 m² bivalnih površin družina na mesec porabi manj kot 200 evrov električne energije. To uporablja tudi za inverzibilno toplotno črpalko. »Naš največji porabnik,« malo v šali doda Srečo Malovrh, »je zagotovo akvarij, v katerem moramo vzdrževati visoko temperaturo.« Z ženo se strinjata, da so stroški bivanja nizki, hiša pa jim ponuja optimalno bivalno ugodje.

Z novo hišo so spremenili tudi slog bivanja

Nova hiša družine Malovrh se že po zunanji podobi razlikuje od tiste, v kateri sta si zakonca Srečo in Alenka ustvarila svoje prvo družinsko gnezdo. Ker so z otroki prišle tudi večje potrebe, obnova starejše hiše pa je večkrat dražja od novogradnje, sta se Malovrhova odločila, da začneta znova.

»Po naravi nisem najbolj naklonjena spremembam,« pravi Alenka Malovrh in priznava, da se je zanj z gradnjo začela tudi osebna preobrazba, ki se je na začetku ni zavedala. Njen mož je bil namreč odločen, da zgradi hišo v skladu z najsodobnejšimi spoznanji o varčni porabi, ekološkem in udobnem bivanju in s sodobnim videzom.

»Vedno sem si želel hišo s panoramskimi okni, z veliko svetlobe,« pripoveduje Srečo, ob čemer Alenka zmajuje z glavo. »Samo predstavljajte si, kako težko mi je bilo to doumeti, ko pa sem bila vse življenje vajena imeti rože na okenskih policah. Kakšna hiša bo to, če ne bom imela kam postaviti rož, sem se spraševala.«

Hiša ima danes 60 kvadratnih metrov steklenih površin, okna so opremljena s senčili na električni pogon, nimajo pa okenskih polic. Toda Alenki ni žal.

»Začela sem ceniti prednosti našega novega načina bivanja. Sodobna ženska nima časa, da bi skrbela za toliko rož. Zdaj si ga vzamem raje zase in za družino. Poleg tega z zalivanjem rož večkrat po nepotrebnem zmočiš fasado, kar ni ne dobro ne lepo.« Seveda ima rože še vedno rada, zato zdaj s toliko večjo vnemo načrtuje videz vrta. Ob toliko steklenih površinah se tudi zgodi, da jo kdo vpraša, kakšne zavese si bo omislila, a ona se le nasmehe, da nikakršnih. »Če bi na vsa ta čudovita okna obesila zavese, bi uničila videz notranjosti. Zadostujejo nam senčila, o katerih sem na začetku prav tako dvomila, a so odlična. Poleti se z njimi zavarujemo pred sončno toploto, ne da bi bili prikrajšani za svetlobo, poleg tega pa nam vsak večer zagotavljajo intimnost.«

Hišo, ki stoji v strnjenem naselju blizu Ljubljane, je oblikoval arhitekt Robert Ramovš. Odlikujejo jo ravne površine, značilne predvsem za nizkoenergijsko gradnjo. »Seveda se je moral,« pravita

Srečo Malovrh je zaposlen kot voznik v Ljubljanskem potniškem prometu, Alenka je prodajalka. Po dvajsetih letih izmenskega dela ji je pred tremi leti uspelo zamenjati službo, v kateri dela le dopoldne, kar si je dolgo želela. »Če se za nekaj odločim,« pravi, »stremim k uresničitvi. Tako je bilo tudi pri gradnji. Zaobljubila sva se, da se vseliva v enem letu, čeprav sva vedela, da hiša še ne bo končana.« V novo hišo se jima je uspelo vseliti v 15 mesecih.

zakonca Malovrh, »podrežati tudi nekaterim najinim željam. Želela sva si pralnico v kleti, čeprav imava spalnice v mansardi.« Zdaj se Alenka med likanjem v spodnjih prostorih včasih počuti osamljeno, a je zadovoljna, ker sta obe kopalnici povezani z jaškom, po katerem umazano perilo brez večjih težav vsak dan pristaja v pralnici. Hiša je zgrajena s 40-centimetrskimi bloki Ytong in izolirana s toplotnoizolacijskimi ploščami Ytong Multipor. »Vedel sem, česa

Čeprav se je Alenka na začetku otepala vseh novosti, je v novi hiši zelo zadovoljna. »Naša družina je skupaj s to hišo povsem spremenila ritem življenja. Živimo bolj ozaveščeno, varčno. Začeli smo ločevati odpadke ... Morda pride to samo po sebi ali pa smo se ob tej izkušnji spremenili tudi sami. Gradnja hiše je izjemna preizkušnja tudi za zakon. Ne vem, ali je bila kakšna stvar, pri kateri nisem mislila drugače kot mož. Na koncu sva se dogovorila, da on poskrbi za hišo kot tako, jaz pa za notranjo opremo, ki sem si jo želela v toplih, sončnih barvah. Lahko rečem, da se je vse dobro izteklo in smo kot družina zdaj še bolj povezani.«

ne maram,« ob tem doda Srečo, »umetnih materialov. Videl sem namreč že preveč fasad, ki so odstopale ali postale 'mahovnate'. Svetovali so nam Multipor in odločil sem se zanj.« Hišo je zgradilo podjetje Sabigradnje, ki ga zakonca priporočata tudi drugim, saj sta bila nadvse zadovoljna z njihovo profesionalnostjo in natančnostjo. Pri ytongu je namreč natančna izvedba ključnega pomena in zagotovilo, da bo bivanje v objektu varčno, udobno in klimatsko ugodno.

Otroci so dobili vsak svojo sobo. Najstarejši sin Luka si jo je omislil v oranžno-rumeni, Anja, dijakinja 1. letnika, v zeleni in Jaka, še osnovnošolec, v modri kombinaciji.

